

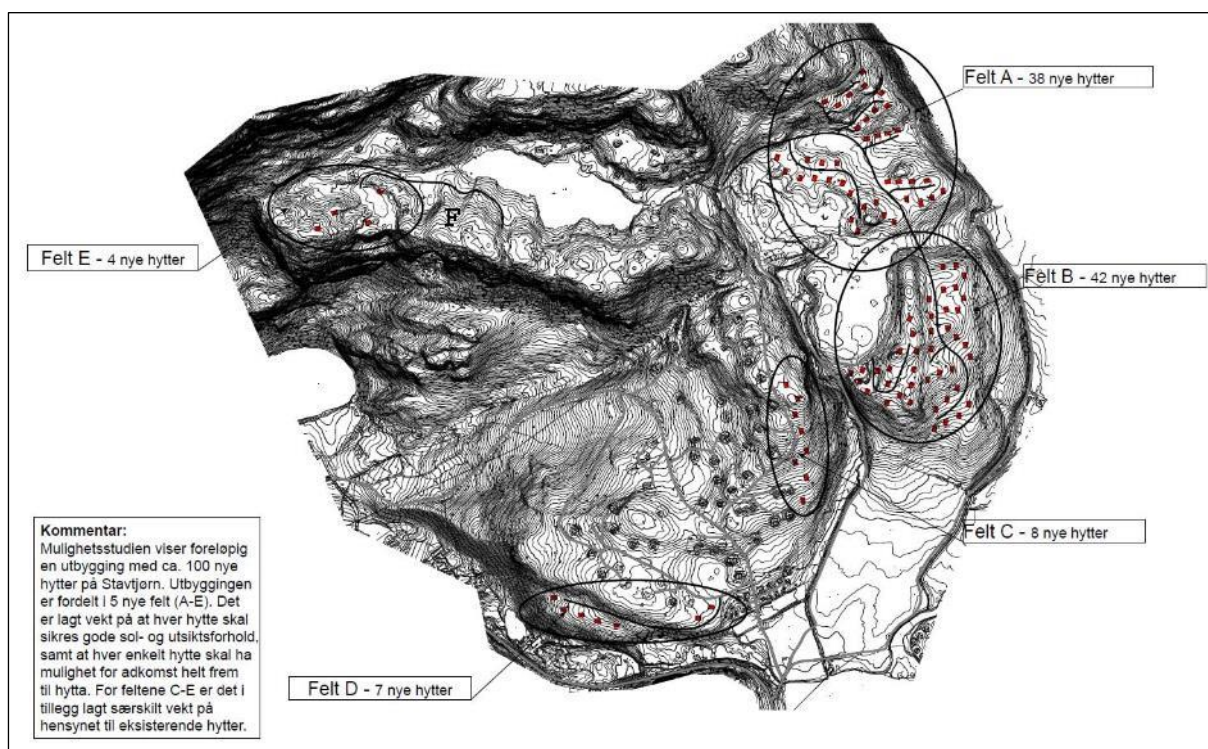
NOTAT

Vår ref.: RSØ -2624

Dato: 19. juni 2019

Registrering av biologisk mangfold i forbindelse med endring av reguleringsplan for Kodlom, Rinnane og Flæet

Ecofact er forespurt av Dalane Eiendomsselskap AS ved Rune Gåsland om å gjennomføre undersøkelser av vegetasjon og eventuelt sjeldne arter i fem områder som er aktuelle utvidelser/fortettinger av hyttefelt ved Stavtjørn, i Bjerkreim kommune. De utpekte arealene ble undersøkt av Rune Søyland 17.06.2019. Utsnitt av mulighetsstudie under viser undersøkte områder B-F.

Figur 1. Utsnitt av mulighetsstudie utarbeidet av Kristiansen og Selmer-Olsen (12.04.2019). Felt A er allerede avsatt i kommuneplan og ble ikke undersøkt. Felt F er friluftsområde på land i gjeldende plan, der det vurderes å etablere flere hyttetomter.

Felt A ble ikke undersøkt siden dette området allerede er avsatt til fritidsbebyggelse i kommuneplan. Områdene ble undersøkt særlig med tanke på forekomst av sjeldne eller rødlistede arter (etter Norsk rødliste for arter 2015), og for å vurdere om noen arealer kvalifiserer for sjeldne eller truede naturtyper. For sistnevnte vurdering er DN-håndbok 13 (2007) lagt til grunn, med oppdaterte faktaark for aktuelle naturtyper der slike finnes. For områdene er faktaark for naturtypene Boreal hei (Bjørn Harald Larsen, 2014), Naturbeitemark (Harald Brattli, 2018) og Slåttemyr (Dag-Inge Øien, Anders Lyngstad og Asbjørn Moen, 2014) særlig vurdert. Sistnevnte naturtype dekker også undertypen beitemyr.

Berggrunnen i området er *båndgneis, stedvis migmatittisk*, og ved Flæet *granatmigmatitt* (NGU). Dette er bergarter normalt gir grunnlag for lite krevende vegetasjon. Løsmassene er vest og sør for Kolhomtjørna *morenemateriale, usammenhengende eller tynt dekke over berggrunnen* (NGU), mens de tre andre undersøkte feltene har *morenemateriale, sammenhengende dekke, stedvis med stor mektighet* (NGU). De undersøkte områdene ligger ca. mellom 420 og 600 moh, i sørboreal vegetasjonssone.

Av tidligere registreringer er det for *Arter av særlig stor forvaltningsinteresse* registrert hekkende jordugle i nordvestre del av Saltbekkmyra i 1993 og bergfrue ved Grøttelandsstølen i 2015 (Artskart). Begge artene er livskraftige, dvs. ikke rødlistede, og funnene er et stykke fra undersøkte arealer.

Det var pågående beiting og/eller spor etter beiting av sau og storfe i felt B, C og litt mindre grad i felt E og F. Store deler av arealene i eksisterende hyttefelt ser ut til å bli utnyttet som beite.

Resultat

Det ble ikke funnet rødlistede planter i noen av de undersøkte områdene. Det ble heller ikke registrert fremmede arter. Det er laget en liste over hvilke arter som ble funnet i de ulike feltene (vedlegg 2). I stor grad er det mange av de samme artene knyttet til fattig myr, blåbærskog, bærlyngskog og boreal hei dominert av røsslyng som går igjen i de ulike feltene. Til tross for at tidspunktet var planlagt for å fange opp mest mulig av vegetasjonen, var en del av artene kommet ganske kort. Kaldere vær enn normalt ser ut til å ha forsinket vegetasjonen noe. Alle arter ble likevel sikkert bestemt, men enkeltarter som forventes å finnes på dette tidspunktet kan være oversett. Vegetasjonssammensetningen gir likevel et tydelig bilde av en artsfattig vegetasjon, der sannsynligheten for å finne rødlistede arter vurderes som liten.

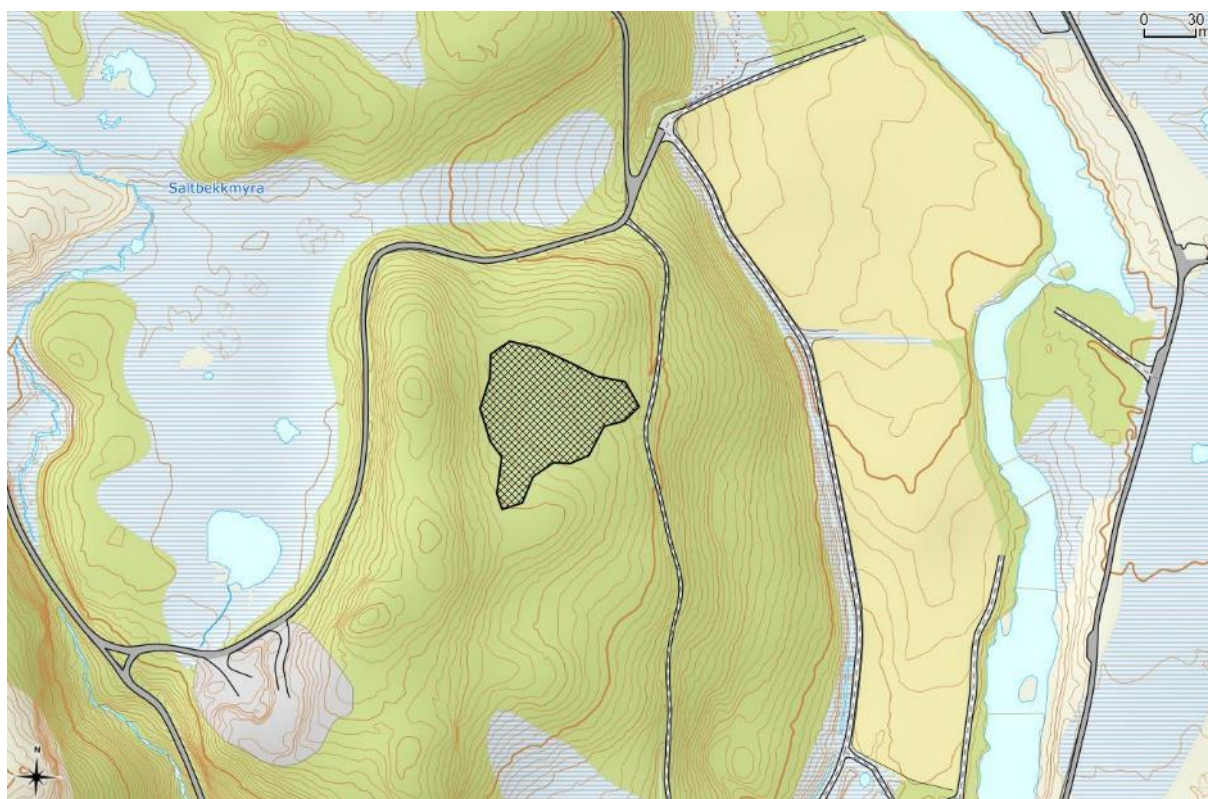
Den mest interessante arten som ble funnet var sølvmyr (livskraftig, dvs. ikke rødlistet), som har de fleste funnene i Rogaland langs kysten (Artskart). I Vest-Agder er det en rekke funn som er mer kontinentale, og det er sannsynlig at arten er oversett på grunn av likhet med tepperot. Arten ble funnet på forhøyning i myrkant i felt E.

Generelt er det en del arealer av boreal hei, som er en naturtype med likheter til kystlynghei. Boreal hei er åpen hei som har blitt beitet over lang tid, men der brenning er mindre viktig enn i kystlynghei. Det er flere halvåpne partier dominert av røsslyng og blokkebær, og forekomst av rypebær er en typisk art som skiller boreal hei fra kystlynghei. Arealene er imidlertid i større eller mindre grad preget av gjengroing med bjørk, og tilstanden på naturtypene er dermed dårlig.

I oppdatert faktaark for naturtypen boreal hei (2014) er det avklart at fattige heier, som her, ikke skal kartlegges.

I noen partier er det etablert skog, og dette er i hovedsak blåbærskog og bærlyngskog der det inngår en god del røsslyng. Dette er fattige skogtyper som ikke tas ut som viktige naturtyper.

Arealer som ligger nærmest viktige naturtyper er tydelig beitepåvirkede deler av B og C. I felt B er særlig myrarealer i nordøstre del som har tydelig beitepreg, med lite tuing. Det er ikke tegn til oppgjødsling av myra her, og myra beites sammen med åpne lyngpartier og til dels skogområder. Artsinventaret er imidlertid preget av et fåtall fattigmyrsarter, med torvmoser, rome, hvitlyng, bjønnskjegg, blåtopp, duskull og klokkelyg, tepperot og sveltestarr. Artsinventaret er helt ordinært for fattig myr i området, men myra har et tydelig beitepreg og blant annet svært lite røsslyng og andre forvedete arter. Trolig tilfredsstillende myra definisjonen på naturtypen slåtte-myra, med utforming beitemyr, men får i en verdivurdering kun høy vekt på kriteriet lokal forekomst (sjeldenhet). Ut fra kriteriene i faktaarket for naturtypen oppnår myra verdi lokalt viktig (C-område), men det er ingen kjente, sjeldne arter knyttet til myra.

Figur 2. Grov avgrensning av myra i felt B som kvalifiserer som slåtte-myra, med utforming beitemyr. Myra har trolig lokal verdi, men det er ingen sjeldne arter knyttet til lokaliteten.

I øvre del av felt C er det til dels beitemark som er gjenvokst med unge bjørker, og åpen beitemark som ser ut til å være ugjødslet eller bare lite gjødslet. Deler her har et preg av naturbeitemark, med spredte einerbusker. Arter som går igjen her er slåtte-starr, engfrytle, blokkebær, bjønnskjegg, markrapp, smyle, skogstjerne, maiblom, rødsvingel, gulaks, småsyre, tepperot og finnskjegg. Det er en blanding av skogarter og engarter her, og trolig er beitetrykket begrenset. Det er relativt få arter av habitatspesialister for naturbeitemark, ingen sjeldne eller rødlistede arter, og arealene vurderes ikke å tilfredsstille kravene til naturtypen naturbeitemark.

Fuglearter som tilfeldig ble observert på befaringen ble notert. Det ble observert heipiplerke, trepiplerke, svarttrost, ravn, løvsanger, bokfink, gjøk (nær truet) og gråtrost (nær truet). Gråtrost hekket langs veien ved felt C. Arten vil ha gunstige hekkeforhold på steder med litt høyreist skog nær beitede arealer. Gjøk ble hørt sentralt i hyttefeltet, den parasitterer nok reir i det meste av hyttefeltet og omegn.

Ut over beitemyra («slåttemyr») i felt B er det ingen lokaliteter som skiller seg ut som aktuelle naturtypelokaliteter. Beitemyra er også tatt ut basert på overflatestruktur og tydelig beitepåvirkning, og ikke på spesielle artsforekomster.

Vedlegg:

Bilder fra de ulike feltene

Liste over registrerte plantearter i de ulike feltene

Vedlegg - Bilder

Figur 3. Felt B. Fra myr som vurderes å kvalifisere for beitemyr, med lokal verdi.

Figur 4. Felt B, fra del som vurderes å kvalifisere som beitemyr.

Figur 5. Felt B. Det meste av arealet er blåbærbjørkeskog, noen steder med svakt beitepreg.

Figur 6. Felt B, fra høyestliggende deler.

Figur 7. Felt C. Deler av feltet har et visst preg av naturbeitemark, men har for få habitatspesialister til å kvalifisere for naturtypen.

Figur 8. Felt C. Øvre del har et visst hagemarkspreg, men er nok gjengrodd beitemark.

Figur 9. Felt C. Det meste er bjørkeskog av enten blåbærskogutforming eller bærlyngutforming.

Figur 10. Felt D består stort sett av blåbærskog der bjørk dominerer, med innslag av rogn.

Figur 11. Felt E består nederst av noe myr, men stort sett nabber med lyngskog og noen åpne lyngfelt. Myra har fuktige hull som trolig skyldes tidligere torvstikking. Sølvmore ble funnet i kanten av myra.

Figur 12. Felt E. Det meste er relativt ung bjørkeskog i blåbær og bærlyngutforming.

Figur 13. Felt F. Område som i dag ligger inne som friluftsområde i gjeldende plan. Trolig tidligere åpen hei (boreal hei), som er i gjengroing med bjørk. Veksling mellom røsslyngrabber og fattige myrdrag.

Figur 14. Felt F. I myrdragene er det blant annet mye bjønnskjegg og rome.

Vedlegg - Registrerte plantearter i de ulike feltene

Art	B	C	D	E	F
Arve		x			
Bjønnekam	x	x	x	x	x
Bjønnskjegg	x	x	x	x	x
Bjørk	x	x	x	x	x
Blokkebær	x	x	x	x	x
Blåbær	x	x	x	x	x
Blåtopp	x	x	x	x	x
Bråtestarr		x	x	x	x
Duskmyrull	x			x	
Einer	x	x	x	x	x
Einstape	x	x	x		
Engfrytle		x			
Finnskjegg	x	x			
Flaskestarr				x	
Flekkmarihånd	x				
Fugletelg	x	x	x	x	
Geittelg					x
Gråstarr	x				
Gulaks	x	x	x		
Harestarr		x			
Heisiv				x	x
Hengeving	x	x	x	x	x
Hvitlyng	x			x	x
Hårfrytle	x	x	x	x	x
Klokkelyng	x			x	x
Krekling	x	x	x	x	x
Maiblom	x	x	x	x	x
Markrapp		x			
Molte	x	x	x	x	x
Rogn	x	x	x	x	x
Rome	x	x		x	x
Rundsoldogg				x	
Rypebær					x
Rødsvingel		x			
Røsslyng	x	x	x	x	x
Sivblom				x	
Skogburkne	x	x	x	x	x
Skogstjerne	x	x	x	x	x
Skrubbær			x	x	x
Slåtestarr	x	x	x	x	x
Smalsoldogg				x	
Smyle	x	x	x	x	x
Småsyre		x	x		
Stormarimjelle	x	x	x	x	x
Stri kråkefot	x	x	x	x	x
Sveltstarr	x			x	x

Sølvmore				x	
Tepperot	x	x	x	x	x
Torvmose sp.	x	x	x	x	x
Torvull	x	x		x	x
Tyttebær	x	x	x	x	x
Ørevier	x	x			

